

Anke'rplek | stilstaan bij veranderingen

Dé werkelijkheid bestaat niet

Een oude leermeester maakt in de vroege ochtendzon een wandeling met zijn leerlingen. Om hen heen zijn overal dauwdruppels zichtbaar. De leermeester loopt naar een grote druppel en vraagt: “Welke kleur heeft die?” “Rood”, zegt een van de leerlingen vastberaden. “Nee hoor, oranje”, zegt een andere leerling. En zo volgen de kleuren elkaar op, tot en met de laatste leerling, die toch echt violet ziet. Er ontstaat zelfs een lichte ruzie.

Dan laat de leermeester de leerlingen van plaats wisselen. Beetje bij beetje komen ze erachter dat ze allemaal afzonderlijk hun eigen werkelijkheid hebben gezien. Vervolgens zet de leermeester hen weer op hun oorspronkelijke plek. En doordat de zon intussen is gedraaid, ontstaan er weer heel andere kleuren.

“Hoe jullie de werkelijkheid zien, hangt af van de plaats en de tijd die jullie innemen in het leven”, legt de leermeester uit. “Totdat jullie zelf leermeester zijn geworden, zullen jullie alleen je eigen werkelijkheid waarnemen. Wees daarom niet enkel tolerant – want dat is slechts het dulden van andermans mening – maar wees zelfs blij dat er zo veel verschillende meningen zijn.”

Dit verhaaltje geeft aan dat dé werkelijkheid niet bestaat. Dat geldt ook voor het veranderproces dat De Beyart doormaakt op weg naar een toekomstbestendige leefgemeenschap voor ouderen. Een voorbeeld is het doorbreken van oude werkrouines en -gewoonten omdat onze nieuwe generatie bewoners bijdetijdse wensen en behoeften heeft. Daar praat ik open over met onze medewerkers. En omdat iedereen zijn eigen mening heeft en mag hebben, is hier dus evengoed sprake van verschillende werkelijkheden.

“Wees zelfs blij dat er zo veel verschillende meningen zijn”

Die beschouw ik niet zozeer als een obstakel, maar veel meer als een uitgelezen mogelijkheid om dichterbij elkaar te komen, nog meer betrokken bij elkaar te raken en samen tot nieuwe inzichten en initiatieven te komen die helpen om het veranderproces in goede banen te leiden. Daarmee wordt dat proces er overigens niet een-twee-drie gemakkelijker op, maar het

gaat om het eindresultaat.

Nog even terug naar de leermeester. Zijn wijze raad heeft de leerlingen doen beseffen dat werkelijk onderling begrip dáár begint waar sprake is van respect voor elkaars standpunten. Dat is dus iets compleet anders dan volharden in ‘Ik heb mijn werkelijkheid en jij hebt de jouwe, veel geluk daarmee’.

Het gaat erom dat we allemaal de zon in het water kunnen zien schijnen. En in de dauwdruppels natuurlijk.

ANKE HUPPERTZ

Bestuurder woonzorgcentrum De Beyart, Maastricht